

BISERICA și ȘCOLA.

Foia bisericească, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 5 fl.—cr., pe 1/2 an 2 fl. 50 cr.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Pentru publicațiile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 3 fl.; până la 200 cuvinte 4 fl.;
și mai sus 5 fl v. a.

Correspondențele se se adreseze Redacțiunei

„BISERICA și ȘCOLA.”

Er banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.

INVITARE DE PRENUMERAȚIUNE

LA

„BISERICA și ȘCOLA.”

Foia bisericească școlastică, literară și
economică.

—❖—
BCU Cluj / Central

Cu 1 Iuliu stilul vechiu deschidem a b o n a m e n t n o u pe semestrul al II-lea la „Biserica și Școla.”

Rugăm pre toți domnii abonenți de până acuma, cari doresc a avé foia noastră și pe viitorii, se binevoiescă a tramite la „Tipografia diecesană” prețul de prenumerațiune care e:

PENTRU AUSTRO-UNGARIA:

PE UN AN 5 fl. — cr.
„ 1/2 „ 2 fl. 50 cr.

PENTRU ROMÂNIA ȘI STRĂINĂTATE:

PE UN AN 14 franci.
„ 1/2 „ 7 fr.

Sprîjinul moral și material, de care până acuma s'a bucurat foia noastră, ne îndreptățește a spera, că și în viitorii vom fi îmbrățișați de asemenea simpatii căldurose precum și de bunăvoința nestrămutată a On. Public cetitorii.

Redacțiunea.

Iubileul

de 50 de ani de preoție a Eminenței Sale
Înaltprêsânțitului Domn Arceiepiscop și Metropolit
Dr. Silvestru Morariu Andreievici.

În ziua de 29 Iunie (11 Iulie) a. c. se împlinesc 50 de ani, de când Eminenția Sa Înaltprêsânțitul Domn Arceiepiscop și Metropolit Dr. Silvestru Morariu Andreievici reprezintă cu zel și demnitate pe Mântuitorul Christos în întreita Sa misiune dumnezeiescă.

Și clerul și poporul dreptcredincios din Metropolia Bucovinei se pregătesce a-se îmbrăca în această și în haină de serbătoare, — spre a poté da espreșiune cu totă demnitatea sêmțului său de recunoștință și mulțămire, cu carea datoresce vrednicului și meritosului său Prelat.

Zelul creștinesc, căldura credinții și iubirea față de poporul său au fost ideile, de cari a fost înspirat serbătoritul Prelat în lucrarea sa mănăsă și neobosită depusă timp de o jumătate de veac în agrul cel sfânt al Domnului.

Căldura credinții, sêmțul de pietate creștinescă și sêmțul de recunoștință inspiră astăzi clerul și poporul drept credincios din Metropolia Bucovinei spre a prănui munca neobosită, meritul și virtuțile iubitelui său Prelat.

Vrednic este Lucrătorul de plata Sa !

Vrednic este Sêmănătorul să guste din ródole mănosului seceriș, — pentru care nu înzadar a ostenit timp de o jumătate de véc.

Priveghiărea neadormită a Archipăstoriului asupra vieții și desvoltării turmei Sale, desceptarea și alimentarea sêmțului de pietate creștinescă, studiul profund, iubirea de sfânta biserică și iubirea de

neam, și o nimerită și succésă punere în aplicare a doctrinei evangheliei Domnului în serviciul regenerării și desvoltării poporului, sunt armele, cu cari a luptat sərbătoritul Prelat în gréua missiune, luată dela Domnul în sinul poporului român din frumosul pământ al Bucovinii.

Munca bună și binesevêrșită își află totdeauna rêsplata meritată.

Dumneșeu a voit a rêsplăti hărnicia și virtuțile vrednicului Dignitarium al altariului său prin faptul, că a vêdut visul cu ochii, a vêdut, și vede și în acéstă sərbătore a clerului și poporului său, că ideile cele vecinice ale sfintei evanghelii, al căror fidel interpret a fost în întreg decursul vieții cu fapta și cu cuvântul au prins rădăcini adânci, cresc și aduc rodă bună în modul de gândire și acțiune al eparchioșilor săi.

Sucesele pastorale obținute de sərbătoritul Prelat întru desvoltarea și înaintarea poporului său, activitatea Sa literară, sprijinul și părintesca îngrijire a Eminenției sale față de tinerii din Metropolia noastră ne impun și nouă a-ne da tributul de recunoscință și mulțămire în acéstă zi de sərbătore și totdeauna.

Ne asoțiam deci și noi bucuriei fraților nostri din Bucovina; și bucurându-ne ne bucurăm, că Dumneșeu a voit, ca Eminenția Sa să se facă pre sine stêlp și îndreptătoriu credinței și organ viu și vêdut al evangheliei Domnului în biserica ortodocsă română.

Mai are apoi acéstă sərbătore și partea sa didactică instructivă, carea se reasumă în faptul, că viu este sêmțul inteligenței și poporului din Bucovina pentru biserica străbună; ér popórele, cari se înspiră și însufleșesc pentru biserica și evanghelia Domnului pășesc cu pași siguri în desvoltarea și mersul lor spre perfecțiunea creștinescă.

Felicităm clerul și poporul din Bucovina pentru zelul și sêmțul său de pietate creștinescă, dovedită de nou și prin acéstă serbare; și ridicându-ne mintea și inima noastră cătră Părintele ceresc îl rugăm, ca să rêsplătescă cu darurile sale cele bogate credința poporului său, și pre sərbătoritul Iubilariu, pre Eminenția sa, Inalt-prêsânțitul Domn Archiepiscop și Metropolit Dr. Silvestru Morariu Andrievici să-l dăruiască bisericii sale în pace, întreg, cinstit sănêtos, întru zile îndelungate, drept îndreptând cuvântul adevêrului său.

Întru mulți ani Stêpâne!

Epistolele parochului bêtrân.

VI.

Iubite Nepóte! Cuprins cu lucrul câmpului și cu greutățile bêtrânețelor nu ți-am scris de mult. Acum însă trebuie să-ți scriu despre esamenele dela școlele din părțile noastre, și să-ți spun veste bună. Am fost între alte comune și la esamenul dela școla din satul părintelui Terenție; și m'am bucurat mult de ceea ce am vêdut, și auđit. Religiunea o-a propus în anul trecut pruncilor părintele Terenție, și a făcut sporiu bun și frumos.

Îl laud pentru acésta pre părintele Terenție, dar îl laud mai cu seamă, pentru că a propus fôrte bine pruncilor învățăturile dumneșești. Pentru că se veđi, iubite nepóte, o vorbă din bêtrâni đice cu privire la învățătură și la sciință, că „omul atâta scie, cât ține în mintea sa.“ Apoi vorba acésta la nimic nu se potrivește atât de bine, ca la învățatura religiunii. Din religiune scie omul numai atâta, cât pórta pe Dumneșeu în inima sa.

Și părintele Terenție într'acést chip s'a indeletnicit cu pruncii la propunerea învățăturilor dumneșești. În esamen a întreat între altele părintele Terenție pre prunci, că pentru ce umblă ómenii la sfânta biserica?

Și pruncii au rêspons bine și nimerit: pentru că biserica este casa lui Dumneșeu, ér Dumneșeu ne este tată; și precum pruncii buni dau seamă părinților săi despre ceea ce fac, și le cer sfatul și ajutoriul: tocma așa și ómenii buni merg la sfânta biserică ca se dea lui Dumneșeu seamă despre vieța și faptele lor, și să-i ceră sfatul și ajutoriul, pre carele Dumneșeu îl dă credincioșilor prin sfânta sa evangheliă și prin darul și ajutoriul, carele se revêrsă, asupra creștinilor prin slujba dumneșească și prin sfintele taine.

În acést chip frumos a învățat părintele Terenție pre prunci totă religiunea, așa încât cutez să đic, că le-a însuflat în inimă frica Domnului, și din învățatura dumneșească le-a făcut o făclia, carea să-le lumineze calea vieții.

La ómeni le-a plăcut acésta. Numai crâșnicul meu Filip a rêmas cam nedumerit. El este om crescut în școla vechiă; și a doua zi venind la mine m'a întreat, că ce đic eu de esamenul părintelui Terenție? I-am rêspons, că m'am bucurat, la ce dênșul adaose, că bine ar fi fost, dacă pre vremea, când a umblat dênșul la școlă părintele Terenție le-ar fi propus religiunea.

Êtă, iubite nepóte, cum se rêsplătesce de iute lucrarea bună a părintelui Terenție. Dacă toți preoții vom face astfelu și din totă inima la propunerea religiunii, — am nădejde, că nu ne vom mai potê plânge, că credincioșii nu cercetěză sfânta biserica.

După secerișul în învățătură să-ți vorbesc ceva și despre secerișul câmpului. Anul acesta, precum

véd eu va fi un an de mijloc și mai bine. Grâul este cam rar, dar la spic este bine rodit, și sănătos. Fân este cam puțin, de aceea éráși au cădút prețul vitelor. Am nădejde însă, că vom avé otavă mai multă, decât fân, pentru că Dumneđeu le întocmesce tóte în chipul cel mai bun.

Și apoi în ale economiei câmpului, înțelepciunea și buna îngrijire a omului de multe ori te ajută, și înaintéază și în anii de mijloc tocma ca și în anii buni. Are dreptate vorba vechiă rămasă din bătrâni, ca : „nu cel ce câștigă mult este omul cel bogat, ci cel ce scie să-și chivernisescă câștigul mult, puțin cât îl are, astfeliu, ca se nu-i lipsescă nimic, și să aibă totdeauna de tóte.

Și mulțămită lui Dumneđeu, așa bag eu de seamă, că poporul nostru înaintéază în ale îngrijirii și chivernisirii mai nimerite a avutului său.

Este semn bun acesta. Și ca se fie și mai bun și mai bine, așa gândesc eu, că poté ajuta prin o mai bună și mai nimerită propunerea a geografiei și aritmeticei, în școléle noastre elementare.

Dar despre acésta îți voi scrie de altă dată.

Gardul gândului.

— Scriere populară. —

(Continuare.)

Mama nu se gândea atât la vița Pârliților. Ea își-đicea : vița ca vița și neamul ca neamul. Câte neamuri de domni și de împérați nu s'au stîns după fața pământului, de când este lumea ; și pentru aceea lumea tot trăiesce. De bunăsemă nu se va prepădi lumea nici dacă va fi cu un „Pârlit“ mai puțin. La altele o bătea pe ea gândul. Își-đicea adecă biéta femeie : Petrișor este un băiat frumoșel, tip de coconel. Și-l vom da la carte, și va învăța carte multă și bună, și-l vom face domn mare, domn de varmeghie, și când i-va veni vremea, îl-vom insura cu o coconiță de neam mare, mândră și cu paraluțe ; ér eu Marta, așa păuriță, cum sum, va se șed după cinstea lui Petrișor mâne poimâne la mesă, la fișpanul, și toți domnii mari își vor lua departe pâlăria de mine.

Așa gândeau amândoi, și gândind așa, care de care ilu-dudulea, și-l resfața mai tare pre Petrișor. Inzădar le spunea preotul, învățătorul, notariul și alți ómeni de cinste din sat, că nu fac bine, că lasă tóte după voia pruncului, și că părinții trebuie se deprindă pruncii de mici să fie ascultători și cu rușine atât față de părinți, cât și față de străini și altele. Tóte acestea n'ajungeau nimic. La amândoi le lipsia în acéstă privință câte doi pari dela gardul gândului, și prin acéstă spărtură intrase în capul lor în chip de dascăl necazul, și le spunea, ca se nu asculte de nimenea, ci se mérgă și mai departe, precum au început, pentrucă numai așa este bine.

Astfel bieții ómeni nu puteau se védă, și se-nțelegă, că „din pruncul dudulit iese om nefericit.“

Și Petrișor creșcea, și se întărea ; dar la nimic bun nu se deprindea. Învétase a sudui și a vorbi câte vorbe urite tóte. În loc se asculte de părinți el porunceea la toți cei din casă. Ér tată său și mumă sa în loc se-l dojenescă, rideau, și de multe ori pare, că le plăcea, ca-l véd așa cu fire și așa de guratec și îndrăsneț. „Veđi bărbate, cât este Petrișor de isteț de acum, đicea câte odată Marta către Achim, ce mai fișcal și ce mai domn are se iésă dintr'ensul, când va fi mare.“ Și Achim credea, și gândea și el, că așa are să fie, ér necazul, care cu cât creșcea Petrișor mai mare, se încuba tot mai tare în casa și în gândul lor, ridea în pumni, și își đicea în sine : „Aide, aide, numai tot așa, că veți vedé voi, dacă veți trăi, ce va eși din el, după ce va creșce mare, așa lăsat de capul lui, cum îl lăsați voi.“

În sfârșit Petrișor a ajuns la vârsta, în carea trebuie se mérgă la scólă. Dar acum, placă a-l duce la scólă. Petrișor n'auđise până acum alta dela mumăsa, decât numai rău de scólă. Marta nu sciuse adecă se-i đică nimic alta, de câte ori făcea câte un rău, și dânsul tot rele făcea, afară de timpul cât dormia, decât : „lasă ca-i merge tu la scólă, îți va da el ție dascălul.“

„Nu mă duc, macar să-me omoriți,“ răspundea Petrișor, de câte ori era vorba, ca se mérgă la scólă.

Norocul, că pre vremea aceea era în sat în Dumbrăveni un dascăl bun și cinstit, dascălul Vorbă Lată. Nu-l chiema pre el așa, dar sătenii așa se deprinseseră a-l numi, pentrucă era meșter de vorbă și de sfat, și dacă se slobozea cu cineva la vorbă, scia se spună multe și mărunte, și mai bune și mai rele, sciți, ca toți ómenii, cari vorbesc multe. Dar la săteni le plăcea. Și toți îl iubeau, și-l cinsteau. De aceea nici nu se făcea în Dumbrăveni nici ospet, nici comendare, nici praznic mai de Dómne ajută, la carele se nu fie fost chiămat și dânsul cu tótă cinstea. Și Vorbă Lată le făcea de multeori la ómeni pre voie, și se ducea bucuros la ómeni mai de frunte. Apoi în casa Pârlitului mergea des. Trăia bine cu dânsul, și se sfătuiau, și se mai ajutau amândoi, sciți, cum s'au îndătinat se traiescă unii cu alții ómenii de cinste.

Și-n casa Pârlitului mergea bucuros dascălul Vorbă Lată. Mai antăiu și mai antăiu, pentrucă aici, de, ca la toți ómenii mai gazde era și cinste, și pre lângă cinste mai era câte ceva bun de seama gâtului și a pântecelui. Dar astea ca astea. Bune sunt, când le dá Dumneđeu se fie cât mai multe în casa omului și pentru gazdă, dar și pentru prieteni.

Alta era însă ce-i intrase lui Vorbă Lată la inimă față de casa Pârlitului. El nu era un om, carele se védă numai „dela mână până la gură.“ El gândea, și socotea pre ani înainte. Avea și el dela Dumneđeu o fetișoră, mai tinără cu patru ani, decât Petrișor. Și de câte ori se uita la casa și la averea Pârlitului, de atâtea ori gândea, cât ar fi de

bine, dacă ar fi se fie, ca după vreme să-și p^otă noroci pre Florița după Petrișor.

De multe ori îl lua gura pre dinainte, și i-dicea Martei „cuscră.“ Ér Marta ridea, când îl auđia. Gândul ei era departe cu Petrișor, dar femeie cu minte fiind, nu l'ar fi vătăm^{at} pre dascălul cu ceva pentru t^otă lumea. De aceea i-răspundea: apoi bine învățatoriule, să trăiescă pruncii, și se le dea Dumnezeu mintea cea bună. Vom vede noi la vreme, cum va fi, decă vom trăi.

* * *

Frate de cruce fiind dascălul Vorbă Lată cu Părlitul, nu se putea, ca se nu-i îngrijescă de Petrișor. Ei dar ce se facă, și cum se drégă? Mergea de câte ori avea vreme la Părlitul acasă, și se pune^a-n vorbă tot cu Petrișor, și-i spunea, cum este de bine la școlă, cum se j^ocă acolo pruncii, cum le spune învățatoriul povești preste povești, care de care mai frumoșe, ér pruncii rid și-și petrec.

Auđind Petrișor multă vreme mai în t^otă ȕiua tot de acestea, se gândi, ca se mérgă și el se védă măcar cum este școlă. În sfêrișit după d^oue luni ȕise, că a d^oua ȕi merge și d^onsul la școlă. Vr'o d^oue ȕile merse lucrul bine, pentru-că dascălul de dragul lui Petrișor, lăsa pruncii să mai i^esă pre afară, să se mai j^oce, și le spunea povești preste povești. Și pruncii ascultau și rideau, și cu ei împreună ridea și Petrișor.

A treia ȕi îns^e află Petrișor școlă schimbată. Învățatoriul i-dete o carte în mână. I-aretă vr'o c^otev'a litere, și-i ȕise, că pre a d^oua ȕi se-le scie, apoi încep^u a învăța pruncii din soc^otă și din alte învățaturi. Pruncii ascultau, și învățau; ér Petrișor încep^u a căsca, până când mai pre urmă il-cuprinse somnul. După ce s'au sfêrișit órele de învățatură merse și el cu ceialaltⁱ școlari acasă. A mai mers el de vr'o c^otev'a ori și după aceea la școlă, dar înzădar, i-era urită foc cartea; și tot meșteșugul învățatoriului, ca se-l facă se-nvețe, nu mai plătea pentru Petrișor o c^opă degerată.

După-ce védură părinții, că nu se p^ote, și nu se p^ote, ca se învețe la școlă din sat, cercară, și-l mai duseră și la alte școli. Dar t^ote încercările le-a fost înzădar.

Lui Petrișor îi era urită cartea și pace bună.

Dar Petrișor creșcea, și se măria. Și părinții începuseră a-se pune pre gânduri, că ce va fi, și ce va eși dintr^ensul.

După-ce védură părinții, că nu o pot sc^ote la cale cu învățatura, mai cercară și altele. La sfatul dascălului îl deteră pre Petrișor la un dughenariu, ca se învețe neguțetoria. Nici neguțetoria nu este un lucru așa de ușor. Și aici trebuie muncă și minte. Și la Petrișor ar fi fost minte, câtă cam trebuie la un ciurpetec de grec dela sate; dar munca îi era mai urită, decăt cartea. Isprăvi deci în grabă și cu grecia și cu neguțetoria.

După neguțetorie, l'au dat părinții la meșteșug, și anume mai întâiu la un m^esariu, apoi la un pânzariu și mai pre urmă la un ferariu. La toți a isprăvit îns^e Petrișor tot atăta, cât a fost început la grecul, la neguțetorie.

Ajunsese Petrișor fecior de 17 ani, și nu scia nimic, și n'avea nici o prindere, nici un meșteșug în lume. I-mai remasese numai un lucru: să se apuce de plugărie. Plugăria nu este meșteșug rău pentru cine o scie mâna și porta. Necazul plugăriei nu este altul, decăt tot acela, carele este la t^ote meșteșugurile din lume. Nu umblă singure: nici plugul, nici c^osa, nici secerea. La t^ote trebuie mâni, de om, car^e se lucre și se asude. Apoi plugăria afară de ac^esta mai are multe de t^ote. Pre bietul plugariu îl bațe v^entul și pl^oia, îl arde s^orele și altele. Din t^ote acestea lui Petrișor nu-i plăcea nici una. Îi era urit lucru, și începuse a-se imprieteni și el cu dușmanii tuturor plugarilor: cu birtul și cu divanul

* * *

Acestea t^ote ar fi mai fost, cum ar fi mai fost; dar Petrișor după altele ajunsese și de bățjocura și de rⁱsul sătenilor. I-făcuseră feciorii c^ontec, și-l ho-reau în joc strigându-i:

Frunză verde de bujor,
Voinic fecior Petrișor.
Nici de carte, nici de sapă,
Nici de zănat, nici de grapă;
Ci de birt și de divan,
Câte ȕile sunt în an.

Lui Petrișor nici că-i păsa, când auđia acestea. Cu atăt mai necăjiți erau îns^e părinții. Își aduceau acum aminte de vorbele, ce li-le spunea preotul, învățatoriul și alții, pre când era Petrișor mic, dar era târđiu. Acum nu mai era în casa lor bucuria și fericirea de odini^oră. În locul lor se încuibase acum necazul și amarul. Nici prietenii nu le mai venia la casă. Dascalul singur le mai remăsese credincios. El îi cerceta din când în când, îi mai m^angăia; dar m^angăierea lui, ca t^otă m^angăierea, ce vine dela ómeni, nu pré ținea mult. După-ce să ducea învățatoriul, ér remăneau necăjiți și sup^erați.

Unica adev^erată m^angăiere o aflau numai în credința în Dumnezeu. De aceea se rugau am^endoi și ȕiua și n^optea, și numai în rugăciune mai poteau afla alinare.

Într'aceea ajang^end Petrișor vârsta de 20 de ani îl luară cătană. Părinții nu s'au sup^erat de loc de ac^esta. Din contră g^andeau, că d^oră, d^oră în cătănie se va îndrepta. Dar Petrișor tot Petrișor și la cătănie. Precum îi era mai nainte urită cartea, și negustoria și plugul și sapa, tocmai așa îi era de urită acum pușca.

La cătănie îns^e nu mai mergea cu minciuna. Aici mai cu alunul, mai cu pumnul, mai de silă, mai de milă, le făcea Petrișor t^ote; dar în loc se g^an-

dăscă a-se îndrepta, el gândea, că dacă va scăpa de cătănie, apoi se începă și-n mai mare măsură traiul lui de mai înainte.

În sfârșit trecură și anii cătăniei, și Petrișor veni acasă. Aici însă află toate lucrurile schimbate. Tatăl său murise, și averea rămăsese după dânsul îngreuiată cu datorii. Bieta muma-sa dăbia îl ascepta se vină. Gândea sërmana, că dora se va fi îndreptat, și acum va începe și dânsul se lucre, și se trăiescă ca om cinstit în lume. Dar s'a-nșelat amar. Nepotându-i da muma-sa bani, Petrișor începă a fura, până când mai pre urmă ajunsese la locul unde ajung toți omenii de sēma lui: în temniță.

* * *

Își pōte acum cineva închipui starea și durerea, în carea, se afla bieta muma-sa. Era vėduvă și necăjită, cu o avere plină de datorii și amenințată tot acum, acum, se fie scōsă din casă și din pământ, ér preste acestea se-și mai scie și pruncul în temniță.

Ca și femeie cu frica lui Ddēu, nu despara, ci și acum după atâtea suferințe tot aștepta, că dora, dora se vor îndrepta lucrurile, și vrënd Ddēu îi va merge și mai bine măcar la dīlele de bētrănețe. Dora îi va veni odată mintea la cap și nefericitului de Petrișor.

* * *

Éra tocmai în sēra de Botezul Domnului, când Marta se culcă cuprinsă de astfelu de gânduri. Preste nōpte avu un vis minunat. A visat adecă, că a intrat în casă la dēnsa socru seu, și gāsind-o necăjită începă a-o mângăia și a-i dice: „Nu te teme, fiul tēu a gāsit în temniță o comoră mare. Dacă va avé noroc se-o pōta scōte intrégă, ér dupăce va eși din temniță, dacă-i va da Dumneđeu mintea, se între intr'o grădină, unde se află numai o flōre și, și aceea vescedită, și dacă o va puté smulge, ca se-o pōrte tot cu sine, atunci Petrișor va fi omul cel mai fericit din lume, și împreună cu dēnsul și tu vei fi fericit, pentrucă Dumneđeu a vėđut credința ta.“

Tređindu-se Marta din somn nu scia, ce are se însēmneze visul ce a visat. Gândea la una, gândea la alta, dar nu-și putea, se-și mai închipuēscă, că și din Petrișor pōte se mai iēsă vre-odată om cinstit în lume. Dar în sfârșit își dișē: ce va vrea Dumneđeu, eu n'am ce se mē fac, dacă voiu fi rēnduită, ca se sufer tōtă viēta, ca și tot creștinul, voiu răbda până în sfērșit.

Petrișor era în temniță osândit de tribunal pre un an, pentrucă furase niște bani dela arendașul. Și pentrucă tribunalul cunoscuse din atestatele dela sat modul lui de viēta de mai înainte, a fost osândit, ca timpul de pedēpsă se-l petreca într'o ocnă de sare. Tōtă sēptēmăna trebuia se lucre lucrul cel mai greu, numai Dumineca era astfel întocmit, ca dimineța se mērgă cu ceialalti robi la slujba dumneđeēscă, ér după slujbă avea timp de repaus.

În tōtă Dumineca deminēta venia la slujbă popa Zamfir din satul vecin, din Resboeni. Popa Zamfir era un om mai mult bētrân, decât tiner; dar un om cu multă învățatură și cu multă iubire și durere de popor și mai cu sēmă de nefericiții din temniță, încredințați păstorirei lui. Popa Zamfir avea datina, că totdeuna după slujbă vorbea cu robii, și-ii ispītea, cum și din ce pricină au ajuns în temniță, ér după aceea le spunea la toți, cum se se pōrte, dupăce vor eși din temniță ca se nu mai cadă în fărădelegi, și se pōtă trăi și ei, ca omeni cinstiți în lume. De regulă petrecea părintele mai mult timp cu Petrișor. Dupăce adecă auđise tōte întēplările din viēta lui, și-a pus de gând, se-l învețe, și se-l facă, ca se iēsă om din el. Astfel în tōtă Dumineca îl învăța câte ceva, ér Petrișor, carele veduse și el acum unde a ajuns, îl asculta bucuros, și totdeuna când se despărția de părintele, i-făgăduia, că de i-va ajuta Dumneđeu, se se mai vėdă odată om slobod în lume, el va fi omul cel mai lucrătoriu și cel mai bun în sat.

Era tocmai o đī de Duminecă, când lui Petrișor i-se implini anul de robie. După vorba și întelesul, ce-l avuse cu părintele, în acēstă đī se cuminecă, și făgăduind de nou părintelui îndreptare plecă cătră casă.

(Va urmă.)

D I V E R S E.

* *Dare de sēmă și mulțămītă publică.*
Corpul învățătoresc dela școlēle conf gr. or. române din Arad esprimă mulțămītă P. T. D. sprijinitor ai progresului și înaintărei, cari cu ocasiunea maialului arangiat în favorul scolarilor sēraci au binevoit a contribui, respective a suprasolvi, și anume: I. C o n t r i b u i r i. Inal. P. Sântitul D. Episcop Ioan Meșianu 5 fl., protopopul Moise Bocșanu 1.20 fl, președ. com. parochial Constantin Donu, Petru Truța advocat câte 3 fl. Dr. Georgiu Plopu advocat, Traian Stoianescu jurist, Iuliana Iorgoviciu vėd. și Ioan Crivan officiant câte 2 fl., Augustin Hamsea, Teodor Ceonța, Iuliana Bocșan n. Rocsin, Dionisiu Popoviciu, Ioan Lengeru, Simeon Anciu, Paul Rozvanu, Dimitrie Antonescu, Frații Illici, Caracionu comerciant, Dr. Petcu, Iosif Gall, Alesandru Moldovan, Dr. Demian, Drăgan Adamoviciu, Iuliana Florescu, Lipovan Pera, Marcu N., N. Baruch, Dr. Trailescu, Dimitriu Bonciu, Iuliana Ioanoviciu, Iosif Dufner, N. Chiherean, Georgiu Vasiciu, Toma Belu, Gavril Bodea, Georgiu Florescu, Ioan Hereș câte 1 fl. Teodor Popu 60 cr., Nicolau Prodanoviciu, Ioan Miculescu, N. Gavrilete, George Iancoviciu, Ioan Iancu, Efreu Barbu, Ioan Teran, Iuliu Dereste, Puticiu Nicolau, Nicadinovici Elena, M. Mihailoviciu, N. Gidt, Georgiu Scortariu, George Bojtor câte 50 cr. Nicolau Illici, și Ferdinand Stoltz câte 40 cr. N. Telecean, Barbara Hackl, V. B., Acsentie Petroviciu, Nicolau Ursutiu, Nicolau Cristoiu câte 30 cr. N. Perin, Georgiu Gabor câte 20 cr. II. S u p r a s o l v i r i l a c a s s a. R. D. Protopop Moise Bogșanu și elevele internatului câte 5 fl. Petru Truța, Ioan Belesiu și Vasiliu Mangra câte 1.70 fl. Dr. Georgiu Plopu, Sava Raicu câte 1.40 fl. Vasiliu Simon și Iuliu Herbai câte 1.10 fl. Ioan Petcovici, Ilie Drecin, Nagy Lajos câte 1 fl. Ignatiu Craus, Arseniu Ciongan, Gavril Bodea, Ro-

mul Nestor câte 70 cr. Elisa Stanescu, Adam Vasiciu câte 60 cr. August Bergonczy, Cămpian Petru, Ioan Nuțu, Sava Iovanov, Georgiu Morariu inv., Todor Ceontea, Dimitrie Mihailoviciu, N. Cupă, Traian Pacu, d-na Antonoviciu, N. Popoviciu, Iustin Olariu câte 40 cr. Vasiliu Olariu, Ioan Bausecuvaiu, Iuliu Vătan, Petru Moșescu câte 30 cr. Maria Cosma, Livia Goron, Stolojan câte 20 cr. Toma Belu și Romul Vătan câte 10 cr. Întreg venitul face suma de 286 fl 70 cr. Țr spesele 133 fl 14 cr. Venitul curat face suma de 153 fl 56 cr., care suma s'a și transpus epitropiei parohiale gr. or. rom. din loc pentru a-se folosi la timpul seu spre scopul indicat. Mulțemim încă odată Domnilor binevoitori ai învățământului pentru sprijinul lor moral și material, dorindu-le resplată dela Dumneșeu pentru fapta, carea însași se laudă.

Concurs.

Pre basa dispusețiunilor mai înalte, se deschide concurs pentru ocuparea postului de învățător la școala gr. or. română de fete din **Fabricul Timișorei**, cu următoarele emoluminte: 320 fl. și tot la cinci ani se redică salariul cu 50 fl. până la suma de 500 fl. 12 metrii lemne de ars — din care are a se încălzi și școala; 10 fl. pașal de scris; 10 fl. pentru conferințele învățătoresci și cuartir liber în edificiul școlii — una chiliă și culină.

Terminul de recurgere până la 24 Iulie v. a. c. Terminul de alegere este **25 Iulie v. a. c.** Recursele pentru acest post — adresate comitetului parochial — au a-să subșterne Reverendisimului Domn Dr. Traian Putici, protopresbiter și inspector de școle în Timișoara-Fabric.

Doritorile de a ocupa acest post au să documenteze: 1) Că sunt române de religia gr. or.; 2) Au a produce testimoniu din preparandie; 3) Testimoniu de calificățiune; 4) Testimoniu de moralitate; 5) Testimoniu de lucrul de mână; și 6) Testimoniu despre timpul de servițiu de până aci.

Timișoara-Fabric, 15/27. Iunie 1893.

P. Rotariu, m. p. *Traian Lungu, m. p.*
președinte. notar.

Cu consensul ppresb. Dr. TR. PUTICI, m. p. inspector de școle.

Pe stațiunea învățătorescă dela școala gr. or. rom. din comuna **Tarian**, inspectoratul Oradea-mare, se escrie concurs cu termin de alegere pe **25 Iulie (6 August) 1893.**

Emolumintele sunt:

1. Cuartir cu grădină de lăgumi. 2. În bani numărariu 75 fl. 3. Dela 88 numere de casa, câte una măsură bucate à 1 fl. 25 cr. 110 fl. 4. Pământ arătoriu 4 $\frac{1}{2}$ jug. à 20 fl. jugerul, 90 fl. 5. Venitele cantoral 30 fl. Dotațiunea afară de cuartir și grădină face 305 fl.

Recursele ajustate conform prescrișelor Stat. Org. și adresate comitetului parochial din Tarian, să se trimită subșcrisului în Oradea-mare până în 23 Iulie v. a. c. având recurenții până la alegere să se prezenteze în biserică din comuna amintită, spre a-și arăta desteritatea în cânt și tipic.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **TOMA PACALA**, m. p. protopop și insp. școlar.

Pe stațiunea învățătorescă dela școala gr. or. din comuna **Voivozi**, inspectoratul Orădii-mari se escrie concurs cu termin de alegere pe **6/18 August.**

Emolumintele sunt:

1. Cuartir liber cu 4 jug. pământ intravilan arătoriu prețuit în 50 fl. 2. Dela 53 prunci obligați la școala de tôte dillele câte 1 fl., 53 fl. 3. Dela 53 prunci obligați la școala, câte una măsură de cucuruz sfărmat 66 fl. 25 cr. 4. Dela 74 numere de case câte 25 cr. și câte $\frac{1}{2}$ măsură cucuruz prețuite în 64 fl. 75 cr. 5. Dela 20 prunci de repetiție câte 50 cr., 10 fl. 6. Dile de lucru cu plugul 8 à 1 fl., 8 fl. 7. Pentru conferință și scrip-turistica 11 fl. 8. 3 orgii de lemne 15 fl. 9. Venitele cantorale 23 fl. 70 cr. de tot 301 fl. 70 cr.

Recursele ajustate conform prescrișelor Stat. org. și adresate comitetului parochial din Voivozi, să se trimită subșcrisului în Oradea-mare, până în 3/15 August a. c. având recurenții până la alegere să se prezenteze în biserică din comuna amintită, spre a-și arăta desteritatea în cânt și tipic.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **TOMA PACALA**, m. p. protopop și insp. școlar.

Pentru stațiunea învățătorescă din comuna **Veherd**, inspectoratul Orădii-mari, se escrie concurs cu termin de alegere **1/3 August a. c.**

Emolumentele sunt:

1. Locuința și intravilanul 50 fl. 2. Bani gata 53 fl. 3. Pământ arătoriu 6 $\frac{1}{2}$ jugere 75 fl. 4. 12 cubule grâu de pâne și 5 cubule de orz 92 fl. 5. Dreptul de pașiune computat în 6 fl. 6. Stolele îndatinate 25 fl. Suma totală 301 fl.

Recursele ajustate conform prescrișelor Stat. Org. și §-lui 6. art. XVIII. din 1879, — adresate comitetului parochial din Veherd, să se trimită subșcrisului în Oradea-mare, până inclusive, 29 Iulie v. a. c. având recurenții în vreo Dumineca, ori sârbătore, a-se prezenta în biserică din loc, spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipicul bisericesc.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **TOMA PACALA**, m. p. protopop și insp. școlar.

Nr. 300/1893.— F. G.

Spre conferirea de stipedii nouă, din „**fondațiunea Gozsdu**” pe anul scolastic 1893—4, pentru studiile dela facultățile mai înalte se escrie concurs, cu următoarele condițiuni:

1. Concurenții să documenteze cu documente originali său autenticate de notariul public, că sunt fii de cetățeni ungari și să țin de biserică ortodocșă română și studieză la vr'un institut public din patrie cu succes bun, cea-ce frecventanții dela gimnasia se documenteze cu atestatul despre anul scolastic 1892—3, Țr cei dela facultăți cu indicele despre tôte cursurile ascultate, și în fine se documenteze, că nu sunt în stare a să susțină la studii din averea proprie său a părinților lor.

2. Cei ce vor să studieze la vr'un institut afară din patrie, aș se-și exopereze concesiunea ministerială.

3. Petițiunile înștruate cu tôte documentele necesari sunt a se adresa la reprezentanța fundațiunei lui Gozsdu (Budapest, Király-u. 13.) până la **1 August, a. c. st. nou.**

Cu acăsta ocașiune să provocă fôștii stipendisti ca se arăta rezultatul studiilor din anul scolastic 1892—3 până la 1 August, a. c. st. n., căci altcum li-să va sista stipendiul.

Petițiunile sosite după terminul susindicat, său a-

celea cari nu sunt instruate cu documentele amintite în concursul present, nu se vor lua în considerare, ci se vor returna din oficiu.

Din ședința reprezentanței fundațiunei lui „Gozsdu“, ținută la 19/25 Martie 1893.

Estrădat prin :

Georgie Szerb, m. p.
notariu.

—□—

Pentru stațiunea de învățător la școala confesională gr. or. română din **Parța**, (cottul Timiș) se escrie concurs cu termin de alegere pe **Dumineca din 11/23 Iulie a. c.**

Emolumente anuale sunt :

1. În bani gata 350 fl. v. a., pentru conferință 5 fl. v. a., pentru scripturistică 5 fl. v. a., pentru servitor 8 fl. v. a. 2. 4 iugere de pământ și o grădină în estensiune de 600⁰□, cari alegându-le va folosi în tot timpul cât vor fi în posesiunea comunei noastre bisericesci și după cari va avea a suporta toate dările. 3. 4 orgii de lemne, din care are a-se încălzi și sala de învățământ. 4. Dela înmormântari, unde va fi poftit 50 cr. 5. Afară de aceste venite va mai primi un relet anual pentru cuartir în sumă de 25 fl. v. a., având singur a-se îngriji de acela.

Doritorii de a ocupa acest post învățătoresc, au a subșterne documentele lor, adresate comitetului parochial din Parța, Prea Onoratului Domn protopresbiter și inspector școlar Dr. Traian Putici în Timișóra-Fabric. Dela recurenți se mai recere, ca se dovedescă că sunt apți a înființa și conduce cor vocal.

Competenții vor avea a se presenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sfânta biserică din loc, spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Se observă, că alegându-se un individ fără examen de cualificațiune, nepotându-l depune în restimp de un an, alegerea i-se va considera de nimicită și se va escrie concurs nou.

Din ședința comitetului parochial gr. or. român, ținută la 27 Maiu v. 1893.

Nicolae Groza, m. p. *Nicolae Micluța, m. p.*
președ. comit. not. com. par.

Cu consensul ppresb. : Dr. TR. PUTICI, m. p. inspector de școle.

—□—

Se escrie concurs pentru deplinirea definitivă a postului învățătoresc din **Cladova**, inspectoratul Radnei (comitatul Aradului), cu termin de alegere pre ziua de **20 Iuliu 1893. st. vechiu**, adecă pre ziua de S. pro-roe Ilie.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt :

a) În bani gata din spesele cultului suma de 304 fl. v. a. b) Interesele de după un capital de 613 fl. v. a. dela V. Consistoriu 24 fl. v. a. : suma 328 fl. v. a. c) În natură 6 orgii de lemne din care va avea a încălzi și sala de învățământ. d) Cuartir liber și grădină pentru legumi. e) Arênda anuală de 8 fl 10 cr. v. a. dela comuna pentru pământul învățătoresc, carele comuna îl folosese de pășune, având apoi învățătorul a-i solvi contribuția. f) Dreptul de pășune de după 1/2 sesiune, seu de nu va ave vite, rebonificarea în bani, având și aci învățătorul a solvi contribuția. g) Lemne din pădurea comunei de după 1/2 sesiune.

Pentru aceste emoluminte, învățătorul ales, va fi îndatorat a purta și oficiul cantoral și curatoratul. — Era dela înmormântari unde va fi poftit va capeta 50 cr. v. a.

Dela recurenți se cere se producă testimoniu pre-parandial, de cualificațiune și de limba maghiară ; apoi cel puțin de a 2-a clasă gimnasială ori civilă. În lipsa celor cu cualificațiunea recerută mai sus, — se primesc și cei cu mai puțină cualificațiune ; — era la cas când nu vor recurge indiviđi cualificați, se primesc și preparanđi abso-luți ; dar alegerea acestora se socote de nimicită în cazul decă la terminul procsim al examenelor de cualificațiune, nu se va cualifica, și se va deschide concurs nou.

Dela recurenți se poftesce ca nainte de alegere în vre-o Duminecă seu sârbătoare se se presenteze în s-ta biserică gr. or. română din Cladova, pentru a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Recursele astfel instruite și adresate comitetului pa-rochial în Cladova până inclusive în presera alegerii sunt a se trimite Multonoratului domn Iosif Vuculescu inspec-tor cercual de școle în Șoimos per Radna (cottul Arad) cele mai târziu întrate nu se vor lua în considerațiune.

Pentru comitetul parochial :

Michail Jurca, m. p.
preș. com. par.

În coștelegere cu mine : IOSIF VUCULESCU, m. p.
inspector de școle.

—□—

Pentru ocuparea postului de învățătoare la școala con-fesională gr. or. rom. de fete din **Belinț**, se escrie con-curs cu termin de alegere pe **25 Iulie (6 August) a. c.** pre lângă următoarele emolumente :

a) în bani 300 fl. ; b) pentru conferințe și scriptu-ristică 10 fl. ; c) 24 metrii de lemne. din cari se va în-călzi și școala ; și d) locuință liberă cu grădină.

Recurențele se-și trimită recursele lor cuvincios adjustate, părintelui protopresbiter George Crăciunescu în Belinț per Kiszetó ; și se se presenteze vr'o odată în bi-serica locală, spre a-și arăta desteritatea în ritualele bi-sericesci.

Belinț, în 30 Maiu (11 Iuniu) 1893.

Comitetul parochial.

În coștelegere cu : G. CRECIUNESCU, m. p. prott. și inspector școlar.

—□—

Pentru ocuparea postului de capelan temporal, si-stemisat cu conclusele Venerabilului Consistoriu eparchial aradan dto 18/30 Martie a. c. Nr. 914/1893, dto 7/19 Maiu, a. c. Nr. 1976/1893, și dto 7/19 Maiu a. c. Nr. 1989/1893, pe lângă actualii preoți din **Pauliș**, **Dimi-trie Panea** și **Zamfir Conopanu**, se escrie con-curs cu termin de **30 de zile dela prima publicare**.

Dotățiunea alegându-lui capelan va consta din câte jumetate din venitul parochial a fie-cărora din cele două parochii esistente în Pauliș, și adecă din jumetatea veni-tului parochial din parochia preotului D. Panea și din jumetatea venitului din parochia preotului Z. Conopanu.

Alegându-lui capelan, după mórtea ori-căruia dintre cei doi preoți Panea și Conopanu urmază de paroch, pen-tru acea parochie.

Dotățiunea și clasificarea postului de capelan s'a statorit în ședința comitetului parochial dela 23 Aprilie a. c. în coștelegere cu ambii preoți și cu protopopul trac-tual, și anume :

1. Din venitul parochiei preotului D. Panea ce s'a statorit în suma de 784 fl. pe jumetate 392 fl.

2. Din venitul parochiei preotului Z. Conopanu ce s'a statorit în suma de 907 fl. pe jumetate 453 fl. 50 cr.

Suma 845 fl. 50 cr.

În conformitatea dotațiunei satorite deci, postul de capelan se clasifică de clasa primă.

Recursele ajustate cu documente originale de calificatiune și adresate comitetului parochial din Pauliș, sunt a-se trimite oficiului protopresbiteral al Radnei. Recurenții au a-se presenta în vre-o Duminecă ori sârbătore, însă numai o unica dată, și cu observarea §-lui 18 din Regulamentul pentru parochii, în comuna susatinsă, spre a-și arăta desteritatea omiletică și rituală în s. biserică de acolo.

Pauliș, din ședința comitetului parochial, ținută în 13/25 Iunie 1893.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: VASILE BELEȘ, m. p. protopresbiterul Radnei.

—□—

Conform conclusului Venerabilului Consistoriu eparochial aradan dto 18/30 Martie 1893. Nr. 944/1893, pentru deplinirea definitivă a parochiei vacante de clasa a III-a din **Soborșin**, protopopiatul Radnei, se escrie concurs cu termin de **30 de zile dela prima publicare**.

Emolumintele sunt:

1. Venitul în bani după pământul preoțesc 50 fl., 2. Venitul în bani după birul preoțesc 150 fl., 3. Venitul stolar dela înmormântări 120 fl., 4. Venitul dela cununii 80 fl., 5. Venitul stolar dela botezări 10 fl., 6. Venitul dela umblarea cu crucea 10 fl., 7. Venitul molitvei dela S. Pașei 10 fl., 8. Alte accidentii 20 fl. Suma 450 fl.

Doritorii de a recurge la această parochie vor avé a produce documinte pentru parochiele de clasa a treia, având recursele adresate comitetului parochial din Soborșin a le subșterne oficiului protopopesc din Radna până la 20 Iulie v. a. c., érá sub durata concursului, cu stricta observare a dispozițiunei §-lui 18 din Regulamentul pentru parochii în vre-o Duminecă ori sârbătore vor avé a-se presenta în biserică din Soborșin spre a-și arăta desteritatea în cele rituale.

Soborșin, din ședința comitetului parochial, ținută la 4 Iunie, 1893.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: VASILE BELEȘ, m. p. protopresbiterul Radnei.

—□—

Prin mórtea preotului Manasie Neiculescu devenind vacantă parochia de clasa a III-a din **Toc**, protopresbiteratul Radnei, se escrie concurs pentru deplinirea ei, cu termin de **30 de zile dela prima publicare**.

Emolumentele anuale sunt:

1. Venitul de arëndă după pământul preoțesc 40 fl., 2. Venitul birului preoțesc 200 fl., 3. Venitul stolar dela funcțiuni 150 fl. 4. Alte accidentii 40 fl. Suma 430 fl.

Recursele provăđute cu documente de calificatiune, adresate comitetului parochial din Toc, se se subșternă oficiului protopresbiteral din Radna; având recurenții a-se presenta în vre-o Duminecă ori sârbătore, cu observarea §-lui 18 din Regulamentul pentru parochii, în comuna susatinsă, spre a-și arăta în s. biserică de acolo desteritatea omiletică și rituală.

Toc, din ședința comitetului parochial, ținută în 3 Iunie 1893.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: VASILE BELEȘ, m. p. protopresbiterul Radnei.

—□—

Pentru deplinirea postului învățătoresc dela școla confesională gr. or. română din comuna **Selișce**, (cottul Arad, inspectoratul Totvaradia) cu termin de alegere computat cu **30 de zile dela prima publicare**, pre lângă următorele emoluminte:

1. Salariu bănesc 125 fl. v. a. 2. pentru conferință 10 fl. 3. 41 cub.metri de lemne, din cari este a-se încălđi și școla. 4. 8 h.-litre grân, 8 lit. cucuruz, 8¹/₂ măji metrice fên în natură, locuința liberă cu grădină și ștalog pentru vite. Întreg salariul computat în bani e 318 fl. 50 cruceri.

Recursele sunt a se subșterne Pré On. Domn protopresbiter și inspector școlar Vasile Beleş în Radna, având recurenții a se presenta în vre-o Duminecă ori sârbătore în S. Biserică din loc, pentru a-și arăta desteritatea în cele rituali.

Selișce, 21 Maiu (2 Iunie) 1893.

Iosif Cimponeriu, m. p.

Ioan Cristea, m. p.

președiatele comit.

not. com.

În conțelegere cu: VASILE BELEȘ, m. p. protopop și inspect. școlar.

—□—

Cu termin de alegere pe ziua **4/16 Iulie a. c.**; se escrie concurs pe stațiunea învățătorescă din comuna **Ghiroda**, inspectoratul Timișorii.

Emolumentele anuale sunt: 1) bani gata 200 fl. v. a. 2) în naturale 30 chible de grâu și 20 chible de cucuruz 3) cinci jughere de pământ, după cari învățătorul are a suporta sarcinile 4) 20 metri cubici de lemne, din cari se va încălđi și sala de învățământ, 5) cortel liber cu 2 încăperi și grădină, precum și ștalog pentru vite.

Dela recurenți se cere pe lângă calificatiunea pre-scrisă pentru stațiuni de frunte, încă și atestat de conduită morală și de aptitudine de a conduce corul vocal esistent. Recursele sunt a se adresa subșcrisului inspector de școle, în Timișóra-Fabric. Recurenții au a-se presenta în vreo Duminecă ori sârbătore în s. biserică din loc, spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Din ședința com. par., ținută în Ghiroda la 29 mai v. 1893.

Pentru comitetul par.:

Ioan Pop, m. p.

preot, ca pres.

Cu consensul ppresb.: Dr. TR. PUTICI m. p., însp. scl.

LICITAȚIUNE MINUENDĂ.

Pentru repararea Bisericii gr. or. române din comuna **Pauliș**, comitatul Arad, pe basa specificării și preliminarului de spese aprobat de Veneratul Consistoriu sub Nr. 2580 d. c. se escrie licitațiune minuendă pe ziua de **1 August a. c. st. n. la 10 ore** înainte de améđi în localitatea școlei de băeți din loc.

Prețul de esclamaré e 965 fl. 80 cr.

Comitetul parochial își rezervă dreptul a primi de întreprinđetor în care va avé mai mare încredere.

Condițiunile de reparare, specificațiunea, și preliminarul se pot vedé în ori ce ți la subșcrisul oficiu parochial.

Pauliș, la 20 Iunie (2 Iuliu) 1893.

Nica Mustețiu, m. p.

Zamfir Conopanu, m. p.

președ. com. par.

conducătoriul of. par.

—□—